

הוא מומחה לנשים, לאיכור ולאוכנה, ספורטאי, סופר, צייר, פוליטיקאי והיועץ של סגן ראש-הממשלה

הקיימת ומתוך התעניינותי בנושאים חברתיים, הייתי בין היוזמים והמקימים של חוג אורחים שנקראו איכפת לנו. החוג היה קיים במשך כשנה ויורד על ממשלת יצחק רבין. זו היתה פעם ראשונה שהייתי יוזם ומוביל. מתוך הפעילות הזאת נוצרה ההכרות שלי עם דויד לוי בתוך המיפלגה.

כאותה תקופה, אחרי המהפך של 1977, נפלה לידי ההזדמנות לצאת מהאלמוניות בתוך המיפלגה ולתת קפיצה גדולה מאוד לכיוון של פופר לאריות בצמרת המיפלגה.

זה היה כאשר קמה תנועת שלום עכשיו. באפריל 1978, הקמתי מייד תנועה נגדית גדולה. המטרה שלנו היתה לאפשר לממשלת בגין לנהל את המשאומתן עם סאדאת לפני קמפיין ללא לחצים מבפנים ומצד שמאל, כדי ליצור תחושה בציבור כי לממשלה יש יותר תמיכה מאשר תמיכה בשמאל.

נושא זה הקפיץ אותי באמצעות כליה-תיקשורת להיות מוכר ופופר לארי בתוך המיפלגה.

או קיבלתי דחיפה ורציתי להתקדם מבחינה פוליטית.

בכנס מסויים ראו אותי חברי-כנסת שעמדו מאחורי-הקלעים. אחד מהם אמר: „אוי, קם לנו עוד מתחרה.“ עניתי להם שזה באמת רעיון טוב.

דויד לוי לדורות

בחוליה-מועד פסח באותה שנה, הוזמנתי לביתו של דויד לוי בבית שאן. נסעתי עם בני, התקבלנו עלי-ידי דויד לוי ומישפחתו באופן אנושי ובכבוד. אני זוכר שדויד ישב בבית, כשהוא לבוש בגופיה ובמכנסים, התעמלות. יש לו גוף אתלטי מאוד. שוחחנו בחופשיות. הבנתי שקשה לחרור לדברים פרטיים בחייו. הבנתי שזה נובע מהטיידה הרבה הנובעת מנושאים מדיניים וממלכתיים. אין לו זמן לדברי הבל.

ישבתי שם כחצי יום, ובסוף הפגישה סיכמנו על הקמת מועצה חברתית-כלכלית במרכז תנועת חרות. זהו אותו מרכז שבהר עכשיו את

אברמסון הסביר לי שתודעת-היופי מאפינת את ילדי מזל גדי, והוסיף כי גם דויד לוי הוא בן אותו מזל.

שאלתי אותו כיצד הגיע לתפקידו הנוכחי, כיועץ לענייני תיקשורת של דויד לוי.

סיפר חנן:

נולדתי בפתח-תיקווה להורים ש' עלו כחלוצים והתיישבו בגדרה. הם חיו שם באוהל. אבי היה פועל בניין עד ליציאתו לפנסיה.

מגדרה עברו הורי לרמת-גן, שם נולדתי ב-1937. ליד ביתנו הוקם מיגרש כדור-סל. שיחקתי שם והייתי שחקן מכבי רמת-גן במשך שנים.

סיימתי את מיכללת וינגייט. הייתי מדרך בבית-ספר למד"סים ואחרי הצבא מורה לספורט בבית-ספר ברמת-גן.

לא הוצנחתי כגנרל

במשך כל זמן הפעילות הספורט טיבית המעשית, לא עסקתי בפוליטיקה, לא רציתי לערב פוליטיקה בספורט. לדעתי ספורט הוא דבר אפוליתי, אבל מתוך המציאות של הספורט הישראלי הגעתי למסקנה שהספורט הישראלי הוא פוליטי מובהק, המורכב ממרכיבים פוליטיים, הכל מבוסס, בהתאם ליחסיה-כוחות ביניהם כבנואה לפוליטיקה המרכזית. הגעתי לנקודה שבה הבנתי, כי מיציתי הכל בעולם הספורט. הוצאתי אז ספר בנושא ספורטיבי, שאושר עלי-ידי מישור-היגיון, כספר לימוד לבתי-ספר בארץ. הספר יצא בהוצאת אורט. בתחילת שנות ה-60 עזבתי את ההוראה ולמדתי שלוש שנים גראפיקה וציור בבצלאל.

כאותה תקופה נתתי שעורי-ערב בספורט. כאשר סיימתי את הלימודים בבצלאל עברתי כגריפיקאי בבית דפוס. יותר מאוחר הקמתי עסק בתחום הגראפיקה, הפירסום וההוצאה-לאור. עסקתי גם ביחס-ציבור.

כאותה תקופה התחלתי לצייר. התחתנתי ב-1964 עם אשתי, שממי נה נפרדתי בינתיים, ויש לנו שני ילדים.

אברמסון עם פנינה רוזנבלום
הוא קורא לה - מעריצה שלי

לדויד לוי

יש יועץ

המועמד לראשות-הממשלה. היינו בקשר בלתי פוסק. אחד הרגעים החשובים ביותר ביחסים שבינינו היה במוצאי-שבת בינואר 1981, ביום שבו הליכוד עמד לקבוע את מועמדו לבחירות להסתדרות. דויד לוי התלבט אז קשות אם להתייצב בראש המערכה הזאת, מפני שמצב הליכוד בציבור היה ירוד ביותר. באותו מסע הייתי רובו, ואחרי הבחירות ב-1981, הזמין אותי לעבוד בלישכתו.

בין דויד ובניי קיימים יחסי חברות עם הערכה שלי כלפיו בהתאם לתפקידו.

גם באירוע עיניים לא מרבר דויד על נושאים חברתיים או עדתיים. הוא מברר על מצוקה. את ביתו (שיכון עמידר) שיפץ דויד לוי במידיו. פעם, כאשר ישבנו ביחד בכינוס, במלון הילטון, הצביע דויד על קורת

ב-1978 הופיע הספר הפנטזיה התנכית. ציירתי שם ציורים בנושא התנ"ך. בקרוב אני עומד להוציא לאור ספר על תולדות היישוב כפרייזונה. אני כותב שירה פילוסופית. למדתי פילוסופיה ותולדות האמנות באוניברסיטת תל-אביב.

אחרי מלחמת יום-הכיפורים התחילו תנועות-המחאה (מוטי אשכנזי וכו'). לקחתי אז חלק פעיל באירועים כסטאטיסט. מתוך הודות: באותה תקופה נרשמתי למיפלגת חרות, בסניף פתח-תיקווה.

עיתי או עבודה קהילתית כבתי-נוער ובמתנ"סים, דבר שקרב אותי לבעיות החברה. בתקופה זו הצטרפתי לתנועת חרות, כחבר מן השורה.

לא הוצנחתי כגנרל, כמו עזר וייצמן או מרדכי ציפרי, נכנסתי כאזרח רגיל. ב-1975, מתוך התנגדות לממשלה

בבית-שאן, שם היה מוזמן לארוחת-צהרים.

שאלתי אותו איך הוא מצליח להראות כה מטופח.

חנן הסביר: תודעה של טיפוח ואסתטיקה והופעה נאה צריכה להיות כאופיו של האדם. הקדשת זמן, רהינו פעולה ממשית כגון פיתוח ידע וטיפול בנושא כפי שמתבקש.

אני קם בבוקר, מנקה את פני כמיניקוי, לאחר מכן מורח על הפנים קרם יום ומסכים לעיניים מישחה מיוחדת.

מדי חודש אני ניגש לקוסמטיקאית לטיפול שיגרת, שכולל מסאז' ומסכת-פנים. הטיפול היומי נמשך כ-15 דקות. תודעת היופי התפתחה אצלי לאחרונה, ואני מעביר קורסים לטיפוח-החן אצלי בבית. קארין רונסקי מעבירה את התיאוריה שמויעדת לנשים ולגברים כאחד.

את חנן אברמסון, יועצו של דוד לוי לענייני הסברה, הכרתי בפתיחת אחת המיסעדות בתל-אביב. האיש שהציג אותו לפני, אמר שהוא ספורטאי, מומחה לענייני-אופנה, פוליטיקאי וצייר.

תוך כדי שיחה הבהיר לי אברמסון שהוא מתמחה גם בענייני יופי ואסתטיקה, והציע לי להשתמש בקרס-לחות מסויים. הוא הסביר לי כי עור פני מבריק יותר מדי. אברמסון אמר, כי לא יוכל להרחיב את הדיבור בנושא טיפוח ואסתטיקה והציע שיבוא אלי הביתה באחד הימים ויתן לי כמה עצות בענייני יופי. קבענו ליום שבת אחר-הצהריים.

חנן אברמסון הגיע בשעה היעודה. הוא היה לבוש בחולצת טריקו אדומה, מיכנסיים אפורים ונעליים חומות שרכש יום קודם בהמשכיר לצרכן. הוא התנצל לפני על כך שצבע הנעליים אינו תואם את הלבוש, הוא התקשה למצוא נעליים מתאימות מפני שמידת רגליו 46.

מתחת לבית-שחיו החזיק בסיפרו הפנטזיה התנכית שכתב ואייר בעצמו. את הספר נתן לי במתנה עם הקדשה.

חנן אמר לי שהוא תשוש. שכן הגיע אלי הישר מביקור אצל דויד לוי

